

U L T I M Ā T U M

 česká televize

U L T I M Ā T U M

OD 3. DUBNA KAŽDOU NEDĚLI
VE 20.10 HODIN NA ČT1

Policejní vyjednaváč Dano Andrik se zaplétá do politicko-vyjednavářské krize na oddělení kardiochirurgie, kde se mimo ministra obrany nachází i Danova těhotná přítelkyně Lenka. Aby ji Dano spolu s pacienty a personálem dostal na svobodu, musí čelit požadavkům nevypytatelného únosce Korňana na jedné straně a tlakům nejvyšších politických špiček na straně druhé. Čas neúprosně běží a Dano se musí rozhodovat rychle: postupovat podle příkazů z nejvyšších míst, nebo pomoci únosci očistit jeho jméno?

„Pustit se do seriálu Ultimátum znamenalo velkou výzvu nejen pro ČT, ale i pro mě osobně. Jde o první koprodukcí v seriálové tvorbě s TV JOJ a musím říci, že jsem teď – těsně před premiérou – moc ráda, že jsme já i vedení televize měli odvahu se do tohoto náročného projektu pustit. I když se celý příběh odehrává na Slovensku, věřím, že bude českému divákovi velmi blízký. Téma i jeho zpracování je nadnárodní, a to nejen v rámci našeho evropského regionu. Seriál budeme vysílat v dabované verzi do češtiny, což vždycky vyvolává rozpaky jak u kritiků, tak u některých diváků. Ani já nebývám v případě slovenského jazyka zastáncem této cesty, ale v případě Ultimáta to správná cesta je. Máme před sebou extrémně napínavý až strhující příběh, ve kterém se objevují momenty, kdy by se dal zvuk krájet! A právě proto jsme se rozhodli, že slovenštinu nadabujeme do češtiny. Chceme, aby měl divák maximální komfort při prožitku napětí, emocí a celkově dramatickosti všech scén, kterými je seriál doslova dlážděn, a nemusel se soustředit na to, aby primárně rozuměl tomu, co kdo říká. K dabingu jsme tak přistupovali s maximální opatrností, pečlivostí a svěřili ji do rukou těm největším profesionálům, což se opravdu vyplatilo. Nicméně pro iVysílání připravíme obě verze – jak tu v původním znění, tak i nadabovanou. Diváky Ultimáta čeká po osm večerů silný zážitek v podobě vyjednavářského dramatu, ve kterém od začátku do konce nenecháme nikoho vydechnout, srovnatelný s podobnými minisériemi, které nabízejí přední celosvětové streamovací služby.“

Jiřina Budíková, kreativní producentka České televize

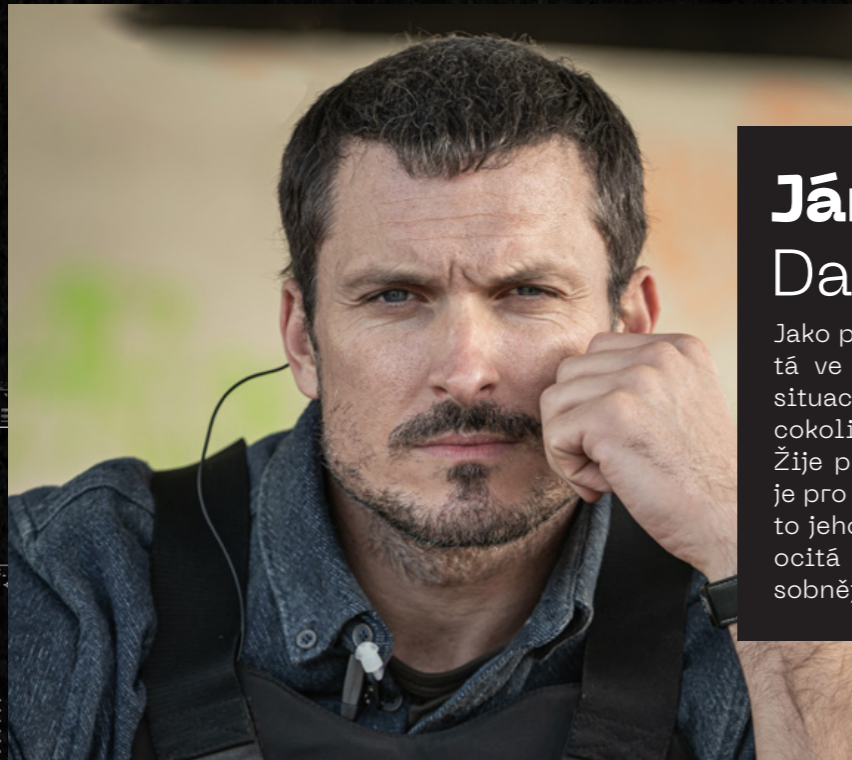
„Minisérie Ultimátum je ve svém žánru unikátním televizním projektem. Jsme rádi, že právě na takovém seriálu jsme pracovali s Českou televizí, se kterou jsme navázali výbornou spolupráci a divákům přineseme vysoce kvalitní televizní zážitek. Práce s českými kolegy byla mimořádně přínosná a už teď se těšíme na další originální projekty, které vzniknou v koprodukcí našich televizí.“

Marcel Grega, generální ředitel JOJ Group

„Při obsazování koprodukčního seriálu jsme hledali tu nejlepší společnou volbu pro obě země. Kromě napínavého československého příběhu a známých českých tváří (Ester Geislerová, Alena Mihulová, Mirek Etzler) přináší Ultimátum přehlídku nejlepších slovenských herců. Některé v Česku netřeba představovat – určitě ne Jána Koleníka, který je sázkou na jistotu, ale ani Marka Igundu nebo Milana Bahula. Na druhé straně bude příjemným objevem výkon Edity Borsové, Michaely Majerníkové nebo Pavla Šimuna. Na rozdíl od Slováků navíc české publikum možná poprvé zažije Dianu Mörövou jako skvělou herečku. Mnozí ze slovenských herců jsou známí spíše v komediálních rolích, jako Sväto Malachovský, ale Ultimátum ukáže, jak skvěle dokážou zvládnout dramatické postavy.“

Jana Kluková, producentka KFS Production

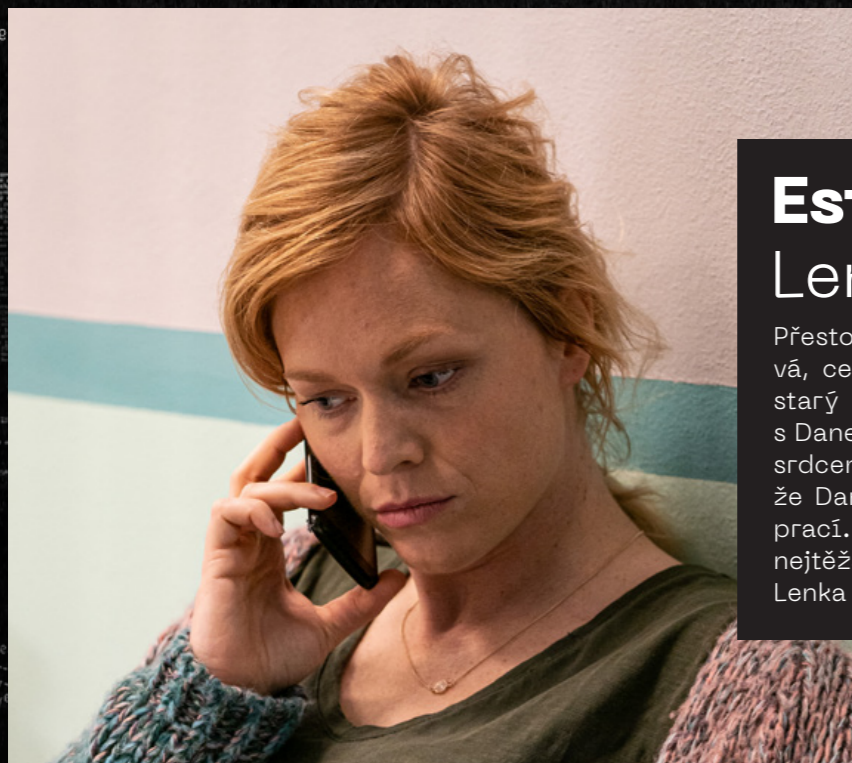
Ján Koleník Dano Andrik

Jako policejní vyjednaváč se každý den ocitá ve vždy jiné, přesto stejně nebezpečné situaci. Při záchraně životů neváhá udělat cokoli, často i na hranici svých pravomocí. Žije pro svou práci, běžný a poklidný život je pro něj jedna velká neznámá. Když se proto jeho těhotná žena stává jednou z rukojmí, ocitá se Dano uprostřed nejtěžšího a nejosobnějšího případu.

Alena Mihulová paní Naušová

Vždy byla přesvědčená, že její dcera má na víc, než na nespolehlivého a věčně nepřítomného policistu z Bratislavy. A i když Lenka s Danem čekají dítě, paní Naušová stále doufá, že Lenka dostane rozum a z neperspektivního vztahu nakonec odejde. Když je spolu s dcerou a dalšími rukojmími uvězněna na kardio oddělení, zjišťuje, že muž, který v jejích očích jenom ničí Lence život, je tím jediným, kdo jim teď život dokáže zachránit.

Ester Geislerová Lenka Naušová

Přestože je Lenka navenek silná a vynalézává, celý život hledá skutečnou oporu. Svůj starý domov opustila s důvěrou, že právě s Danem se jí podaří začít novou etapu. Pod srdcem nosí jejich společné dítě a doufá, že Dano začne dávat přednost rodině před prací. Jejich nejistý vztah však podstoupí nejtěžší zkoušku, když se onou prací stane Lenka sama.

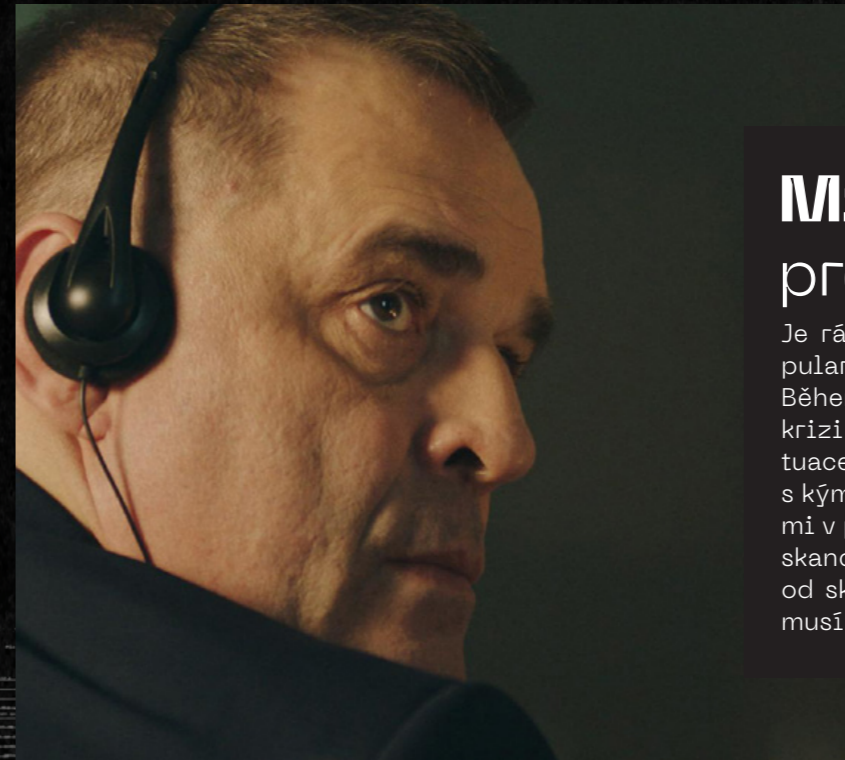
Milan Bahul Korňan

Ženista ve výslužbě Korňan se během svého života dopustil mnoha chyb. Nyní chce udělat aspoň jednu věc správně – očistit jméno svého tragicky zesnulého syna, kterému ani nebyl dobrým otcem. Když zjistí že je pouhým smutným pěšákem vysoké politické hry, neváhá použít ty nejortodoxnější metody, aby dosáhl svého. Situace se mu vymkne z rukou a z Korňana se stává únosce, proti kterému stojí stejně nevyzpytatelný vyjednaváč.

Diana Mógová Simona Ruprichová

Vedoucí kanceláře ministra obrany Simona má v rukou velkou moc a rozhodně ji nepoužívá v souladu s veřejným zájmem. Všechno, co stojí v cestě jejím zájmům, bez výčitek svědomí eliminuje. Ve chvíli, kdy hrozí, že jí jedno drama s rukojmími během summitu zemí V4 může připravit o pozici a moc, rozehrává Simona cynickou hru, při které nebere ohledy na lidské životy.

Miroslav Etzler premiér Jiří Málek

Je rád, když dohody platí, a pro svoji popularitu je ochotný sehrát jakékoli divadlo. Během své politické kariéry zvládl nejednu krizi a vždy dokázal vybruslit z každé situace. To ho naučilo dávat si velký pozor, s kým a do čeho se pouští. Drama s rukojmími v průběhu summitu V4 ho však namočí do skandálu, který nemusí ustát. A čím více se od skandálu distancuje, o to více se v něm musí angažovat.

Peter Kočiš premiér Kysucký

Jako premiér středoevropské země velmi dobře ví, jak moc se musí politik otáčet, aby si svou pozici upevnil. Drží se proto rád v ústraní, nepopulární rozhodnutí nechává na svých podřízených a pro jistotu hraje na všechny strany. Léta mu to fungovalo, jenže jeden večer mu vhodné strany začínají příliš rychle docházet.

Marko Igonda Zemánek

Ví, že armáda hodnotí vojáka podle toho, jak je schopný plnit rozkazy a dodávat výsledky. Zemánek si postavil kariéru na pohotovosti a spolehlivosti, ale stačila malá chyba a jeho osud závisí na vůli či ne vůli Simony Ruprichové. Ta však velice rychle najde pro jeho talenty využití, i když je Zemánek musí uplatnit v rozporu s vlastním přesvědčením.

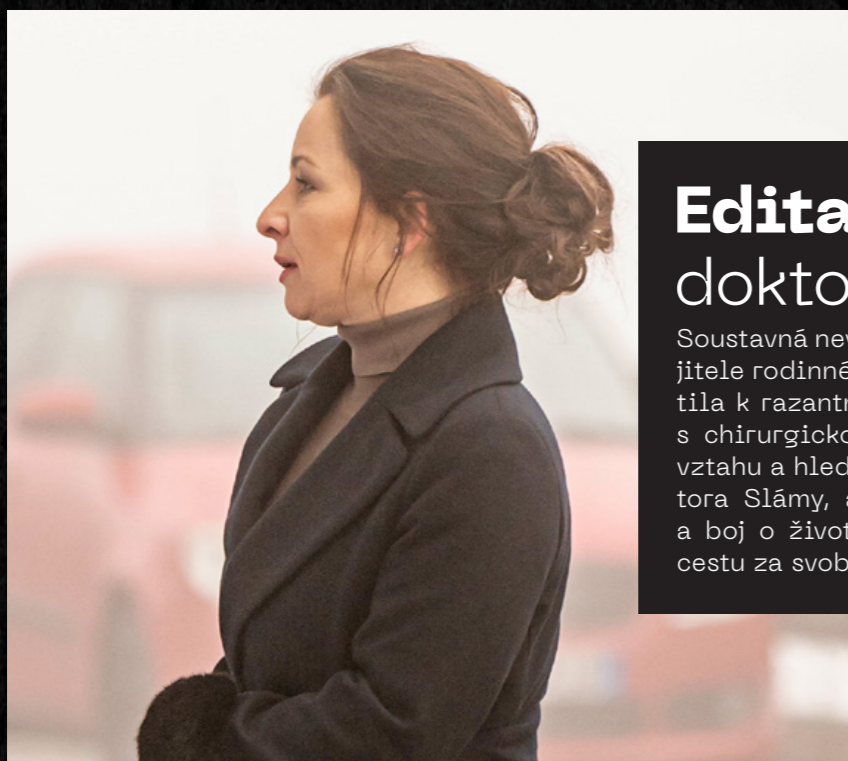
Dušan Cinkota doktor Sláma

Doktor Sláma je špičkový kardiochirurg, který si je velmi dobře vědom hodnoty svého poslání. Soukromou kardiochirurgii spravuje mnohem lépe než svůj rodinný život a odmítá si přiznat, že jeho situace je neudržitelná. Konflikt eskaluje ještě víc, když se nemocnice Svatého Jakuba změní v bojiště, kde to může kdykoli vybuchnout. Doslova.

Martin Nahálka doktor Braun

Doktoru Slámovi nekonkuruje jenom svými úspěchy na poli medicíny, ale i v lásce. Sláma se proto postaral, aby Braun neměl ani jedno, ani druhé. Jenže jakmile se karty obrátí ve Slámův neprospěch, Braun je ochotný novou situací využít.

Edita Borsová doktorka Slámová

Soustavná nevěra jejího manžela a spoludávatele rodinné kliniky v jedné osobě ji donutila k razantnímu opatření – odstříhnout se s chirurgickou přesností od skomírajícího vztahu a hledat lásku jinde. Nesouhlas doktora Slámy, agresivní únosce na oddělení a boj o život ministra obrany jí však tuto cestu za svobodou zkomplikují.

Světo Malachovský ministr Andrej Podhradský

Život ministra Podhradského na první pohled vypadá víc než ideálně. Během několika let se mu podařilo vyměnit manželku za milenkou a stát se jedním z nejmocnějších mužů v zemi. Minulost ho však doběhla a jeho život je nyní v rukou člověka, kterého kdysi o všechno připravil.

Ivan Krúpa kapitán Jozef Brázda

Jako šéf útvaru speciálneho nasazení už zažil ledacos, ale největší výzvou pro něho vždy byl jeho podřízený Dano Andrik. Svého nejlepšího vyjednavče se snaží držet zkrátka, jenže ne vždy se mu to daří. Jako jeden z mála však věří, že Dano dokáže ve svém chaotickém životě najít správnou cestu.

a další...

Michal Kollár

Jde o česko-slovenskou produkci – byly nějaké podmínky, kolik procentní musí být účast českých a slovenských herců?

Jde o organický projekt, který se vyvíjel ve společném dialogu, jak by měl projekt s takovými ambicemi vypadat. Jednoznačným styčným bodem byl Ján Koleník, na kterém se shodly obě televize, a od něj se posléze odvíjelo další obsazení. Primární samozřejmě bylo ale to, jaký je kdo herec a kolik je tomu ochoten obětovat.

Využili jste česko-slovenské spolupráce při práci na seriálu ještě nějak jinak?

Česko-slovenské vztahy jsou také jedním z námětů seriálu, především z hlediska historických vztahů. V seriálu vystupují český premiér, kterého hraje Miroslav Etlzer, a slovenský premiér, ztvárněný Peterem Kočišem. Oslovil jsem také zástupce české ambasády v Bratislavě, kteří nám poskytli velice zajímavé informace k té vyjednávací lince. Protože pokud by nastala situace, na kterou na-

razíme v seriálu, vzájemná spolupráce obou států a její zneužívání by pravděpodobně nastaly.

Zatím jste uváděl výhody, byly naopak na česko-slovenské spolupráci i nějaká úskalí, které můžete zmínit? Šel byste znovu do tak obřího projektu?

Aniž bych zněl arogantně – mám za sebou již několik větších projektů, hlavně jako producent (například Klauni, které jsem poskládal jako historicky první česko-slovensko-lucembursko-finskou koprodukcí), podobně jako Rudý kapitán, kterého jsem režíroval a spoluprodukoval jako slovensko-česko-polský projekt. Takže pro mě je jistá náročnost projektu „normální stav“. Dokonce si dovoluji říci, že je to diktováno i samotným žánrem – pokud se chce být jen solidní thriller realizovat na jisté úrovni, na jakou je dnešními streamovacími giganty odchovaným divák zvyklý, tak v evropském kontextu musí jít o koprodukcí. I když jen takovou tu „naši“ československou.

Kdysi jsem na nějakém slovenském profesním fóru či festivalu trochu vychytrale pronesl, že bez spolupráce s českými filmaři či umělci prostě historicky nemůže vzniknout dobré slovenské audiovizuální dílo – film. A myslím, že je to pravda! Takže já ve spolupráci úskalí nevidím, uvědomuji si pouze přínos, pokud nám do toho tedy neskočí světová pandemie a přinést herce či techniku z přes československou hranici je úkon hodný tajných služeb – jak tomu bylo během natáčení.

Když pomíneme spolupráci Česka a Slovenska a rozsáhlost celého projektu, čím dalším je Ultimátum specifické?

Kromě toho, že je to taková moje skrytá žánrová pocta filmům, které mám rád a na kterých jsem v devadesátých letech vyrůstal, je to z určitého hlediska jistá antitéze, například k nekonečným lékařským seriálům. Myslím, že tento seriál má více akce a osobně doufám, že i napětí než běžný československý seriál či film. Nakonec Hitchcockova poučka „přerušovat jedno napětí druhý napětím“ nám se scenáristy ležela v hlavě už při psaní a mně osobně určitě každý den při natáčení či stříhu.

I když jde o fiktivní příběh, velmi volně inspirovaný skutečnou tragédií, jeho jednotlivé části, jako například používání pyrotechniky, taktický a strategický postup ozbrojených složek, jsme úzce konzultovali se slovenskými a českými útvary. A nejen to. Určité chování a porušování protokolu nebo zákulisní zájmy jsme také probírali s lidmi, kteří v minulosti pracovali pro vládu nebo dokonce měli přímý dosah na řešení podobných krizových situací.

Jste nejen režisérem a spoluautorem scénáře, ale také kreativním producentem. Co pro Vás bylo nejtěžší právě z producentského hlediska?

Vzešla z toho pro mě poučka, že takzvané akční scény v televizi nefungují a je jedno, kolik stojí peněz či jak moc jsou rafinované. Jde o to napětí předtím a ten konkrétní konflikt. Nejnebezpečnější a nejšílenější okamžik byl asi ten, kdy Ján Koleník visel několik hodin ve výtahu. A není to jediný případ, kdy byli herci při natáčení opravdu na hranici svých možností, tudíž vyčerpání postav ani nemuseli hrát.

Čím je pro Vás spojení producentské, režijní a scenáristické role zajímavé? Hodláte takto zaštiťovat i svoje další projekty?

To bude záležet na okolnostech. Velice rád bych byl na nějaký projekt osloven, tak jak se to daří jiným kolegům. Ono to produkování či scenáristická spolupráce vznikají z určité potřeby vyprávět jisté žánrové příběhy. Velmi rád bych se vrátil například ke spolupráci s Mírem Šířou, jehož první film byl právě Rudý kapitán a od té doby dokázal, že patří skutečně snad k evropské špičce. Není divu, že má práce na čtyři roky dopředu.

Hovořil jste obrovské vyčerpání herců, jak jste je kromě toho, že vlastně ve vypjatých situacích reálně existovali, dál režijně vedl?

Těch způsobů je víc a každý herec je pro mě velká škola, jak s někým komunikovat. V zásadě jsou dva typy – u jedněch režisér velmi intelektualizuje, snaží se informovat či inspirovat herce o každém gestu, původu postavy, motivaci... Druhý způsob, který vyhovuje zejména starším a velmi zkušeným kolegům je technický, takzvané rychleji pomaleji, to byl případ Milana Bahula. Ti už svou vnitřní práci udělali.

Některé situace byly skutečně už „žitě“, takže jak herci i já jsem eliminoval své postřehy na nejnужnějši komunikaci toho, co je v textu – samozřejmě vždy s ohledem na danou postavu. Ale co mám vyprávět, když stojíte sedmnáctou hodinu na parkovišti, kde je mínus šest stupňů, netřeba hercům vysvětlovat, jak by měli zahrát, že je jejich postavě zima.

Procházel scénář ještě nějakými úpravami? Zasahovali do něj nějak herci?

Ano, do scénářů jsme zapracovávali i věci, které vznikly při čtených zkouškách. Jde o takové drobnosti z každodenního života mezi Jánem a Ester, při kterých jsem chtěl vyjít z reálného vztahu. Vznikají české i slovenské kriminálky, které působí, jako kdyby je někdo nadiktoval, nefunguje v nich vztah mezi herci. Tady naopak samotná dvojice navrhla několik menších vtipných intimních partnerských výměn, které si pohrávaly s rozdíly češtiny a slovenštiny. Nebo pan Bahul dokonce v jistých místech navrhl změny ve faktografii týkající se samotného případu úmrtí.

Představujete si už při psaní, jak pak bude vypadat výsledné natáčení?

Při samotném psaní se na to naopak snažíme nemyslet. „Díky“ koronaviru jsme ale měli příležitost přepsat některé scény tak, abychom co nejvíce využili potenciál některých rekvizit – například pro seriál postavené nemocnice. Tam jsme natočili takové množství materiálu, že už jsme se v podstatě nemuseli vydávat do dalších lokalit.

Zmínil jste, že jste v seriálu vynechali některé politické pasáže, protože během koronaviru realita předběhla fikci a skutečnost byla ještě daleko absurdnější než scénáře. Je něco dalšího, co jste museli vzhledem ke zdržení projektu upravovat, aby neztratil své aktuálnosti?

Jedná se o vyjednávací thriller s průnikem do politického thrilleru a detektivky. Každopádně současná situace naznačuje, že fikce nebyla tak daleko (smutně) realitě: můžu prozradit, že jeden z elementů, který uvede náš příběh do pohybu, je idea společné vzdušné obrany v rámci krajín V4. Každopádně příběh samotný o tom není.

Ján Koleník

Co Vás na scénáři zaujalo?

Že situace v něm je intenzivní, koncentrovaná a bezvýhodná. Že jsou postavy nucené okamžitě konat a rozhodovat se a projevují svoje skryté vlastnosti. Vždycky představuje svátek, když se k vám dostane projekt, který bude v tak velké produkci, respektive koprodukcí, bude na něj čas a prostor – dostane se například i na čtené zkoušky, a můžete do toho projektu navíc ještě vstupovat, analyzovat, improvizovat, měnit ho a polidštovat. Nadšení ze scénáře a role je tedy doplněno o nepočítaný počet možností, jak na tom dál pracovat. Takovou nabídku nedostáváte denně!

Jak byste představil svou postavu Dano Andrika?

Zmínil bych, že nejde o klasickou kriminálku – věci se tu dějí ve velice rychlém sledu a postavy se jim musí neustále přizpůsobovat, což je pro mě jako herce nosné. Navíc je u Dano Andrika velmi dobře vypracovaná osobní rovina, není to policista, ale tlačí před sebou svůj batoh osobních nevyřešených problémů. Jako policista sice musí vyřešit případ, ale také je potřeba, aby jako partner zachránil svůj vztah. A potýká se s tím paradoxem, že jako policejní vyjednaváč dokáže ujednat všelicos, ale doma si nevyjednává vůbec nic. Zajímavá je i rovina zpravodajských her, v politice, informačních válek, do kterých je Dano zatáhnutý a zneužívají ho.

Máte s ním Vy sám něco společného? V čem se naopak odlišujete?

Paralela osobního a pracovního života, rovnováha v životě, touha po satisfakci, štěstí, egoismus, špatná rozhodnutí, vyrovnávání napětí, to jsou všechno témata, se kterými se denně vypořádáváme v postavě, tak ve skutečnosti.

Dano Andrik toho příliš nenaspí... Čím to podle Vás je?

Spánek je obrazem dne. Když je neklidný, nebyl takový ani den. A teď určitě nebude takový ani nadcházející den. Dano nemá klidné dny, ani duši, ani svědomí. Nevyřešená práce a vztah mu bere sny a musí si pomáhat, aby to vydržel před sebou samým, před šéfem a před partnerkou.

V seriálu není nouze o emočně vypjaté momenty – bylo něco, co Vám pomáhalo při jejich důvěryhodném ztvárnění?

Dobrý režisér, situace, ale také prostředí, ve kterém se natáčelo, podmínky, ve kterých existujete. Například v nemocnici, která byla pro natáčení postavena, jsme trávili celý jeden natáčecí blok, tedy několik dní až týdnů. Vracíte se stále do toho stejného stísněného prostředí, kde je navíc strašně teplo, stejný zápach dekorace, propocení kostým, který jsem si nedal schválně vyprat, každý den se potkáváte s těmi samými herci, ponorka, stísněnost prostorová ale i emoční. Mnoho dialogů se děje přes dveře, nalepený na skle.

Milan Bahul v seriálu ztvárňuje zápornou postavu – bavili jste se během natáčecích pauz normálně, nebo jste si i během nich udržovali odstup, abyste se udrželi v rolích?

O těchto věcech je velice těžké hovořit, jelikož jsou hluboce niterné. Nenecháte si jen tak lehce nahlédnout do kuchyně, proto si herec nechává pro sebe to, co pro něj představuje spouštěč. S Milanem se však známe už z divadla dlouhé roky a během pauz jsme se bavili a probírali například věci, na kterých se úplně neshodneme. Oba jsme pak nastalou situaci využili v náš prospěch, ve prospěch role. Určitě je důležité dbát na psychohygienu, tedy když vím, že mě čeká natáčení náročných scén, tak rozhodně v pauze neodběhnu ládovat se do cateringu.

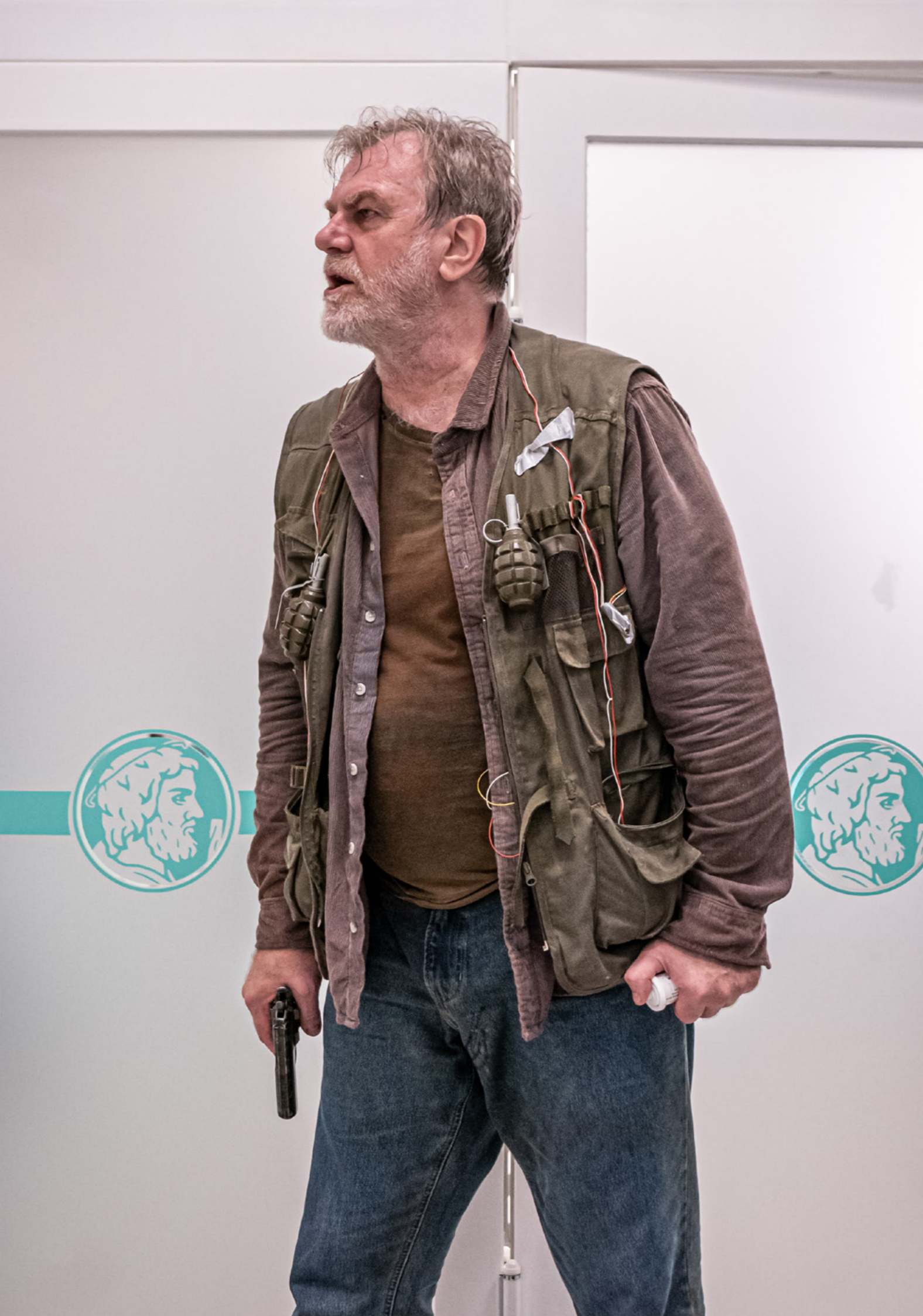
Co pro Vás bylo během natáčení nejtěžší?

Musel jsem být při natáčení několik hodin zavěšený ve výtahu, přičemž mám strach z výšek, což jsem ale před štábem tajil. Přemýšlel jsem, zda přijít za režisérem a říct mu to, ale nechtěl jsem to kazit. Ale už když jsem dostal certifikát na práci ve výškách, tak jsem se jen opotil. Dodnes ho mám na polici a každý den se na něj s úsměvem dívám.

Natáčel jste také několik bitek se slovenským MMA šampionem Attilou Véghe – jaké to pro Vás bylo?

Především jsem se obával, abych nevybočil z předem nazkoušené choreografie. To se Attilovi jako profesionálovi samozřejmě stát nemohlo, ale mně ano. Tudiž bych mohl dostat ránu, která by opět představovala pauzu v natáčení, nicméně musím konstatovat, že Attila je tak profesionální a ohleduplný, že se mi přizpůsobil a nic se nestalo.

Milan Bahul

Jak jste se dostal k projektu Ultimátum?

Roli Korňana jsem převzal po svém skvělém kolego-vi Romanu Luknárovi, který měl po pár natáčecích dnech vážný úraz, a já jsem naskočil do rozjetého vlaku. Rychlíku. Nebylo to jednoduché a mnohdy ani zcela příjemné, ale nelituji.

Jaké bylo zadání ke ztvárnění Korňana? Jak jste se na roli připravoval?

Na konzultace opravdu nebyl čas. Korňan navíc není „standardní“ únosce, terorista. Do bezútesné situace se dostal nikterak ne bez vlastního přičinění, ale zcela náhodou. Zcela nepřipraven, zcela zaskočen. Nastává chaotická improvizace anebo taky improvizací chaos. Navíc s urputnou snahou vyhnout se, jak jsme si v naší západní civilizaci vymysleli úžasný eufemismus, takzvaným kolaterálním ztrátám. Jedinou výbavu tvoří „několik“ balíčků plastické trhaviny, armádní výcvik a fanatické odhodlání očistit jméno svého syna.

Vaše postava stráví většinu času na jednom místě – v omezeném prostoru. Vyhovoval Vám tento divadelní způsob hraní?

Ateliér skýtá několik výhod – zázemí, parkoviště a natáčení bez ohledu na počasí... Na druhou stranu

akustika, kaširovaná stavba a den bez slunečního svítu opravdu na náladě nepřidají.

Máte i několik akčních scén. Ty se Vám hrály jak?

„Akční“ scény jsou přidaná hodnota, pakliže má dílo příběh a nejsou samoúčelné. Měl jsem ve svém hereckém životě to štěstí, že jsem si užil jízdy na koni, chladně zbraně, rvačky... Ale vždy, zdůrazňuji vždy s akcentem na zdraví partnera, tudíž na sto-percentní nazkoušení a bezpečné provedení – až pak se zabývám otázkou, jestli je provedená akce i věrohodná. Což by být samozřejmě i měla. To je asi, samozřejmě, účelem.

Pan režisér mluví při popisování příběhu o rovině hledání mužství. Souhlasíte, že hlavní postavy Korňan s Andrikem toho mají víc společného, než se na první pohled zdá?

V rovině „hledání mužství“ nevím. Rozhodně v rovině hledání otcovství, to ano. Andrika motivuje k jeho konání snaha, aby se někdy v budoucnu před svým prvorozeným dítětem nemusel stydět. Korňan to shrnuje v replice: „Tohle je jediná správná věc, kterou jsem kdy v životě pro syna udělal, i když už to nemá jak ocenit...“

Ester Geislerová

Co Vás přesvědčilo, abyste na spolupráci kývla?

S Michalem jsme spolu už spolupracovali na snímku Dům a vím, že spolu s producentkou Janou Klukovou mají vynikající vkus. Když mi navíc řekli, že to bude akční seriál, tak jsem hned věděla, že půjde o skvělou záležitost. Samozřejmě jsem to chtěla okamžitě poslat, abych si to mohla přečíst.

Další věc, která se ukázala jako velice zábavná, je česko-slovenská produkce, navíc mě lákalo zahrát si s Jánem a Alenou. Každý herec si navíc rád rozšiřuje svůj rejstřík, takže akční seriál představoval opravdu extrémně lákavou záležitost.

Překvapil Vás tentokrát Michal Kollár v něčem? Byla v něčem jeho práce oproti filmu Dům odlišná?

Oba jsme se posunuli, on jako režisér a já mám nažito a taky jsem měla víc hereckého prostoru. Překvapil mě svojí zapáleností pro celý projekt i přímo na place. Bylo to fajn ho pozorovat. Není lehké udržet v hlavě všechny akce, které se v akčním seriálu odehrávají najednou, musel se pevně soustředit. A nemyslím jen akční scény, ale i osobní roviny různých traumat mnoha postav v seriálu. A já jsem si zase užívala roli těhotné unesené přítelkyně policajta, která je vlastně taková běžná ženská, která chce mít své jisté zázemí, ale taky si nese nějaký balíček traumat do vztahu.

Jak byste svou postavu představila? Potkala mladého muže, rovnou otěhotněla a odstěhovala se na Slovensko...

Vymysleli jsme si k tomu takový příběh, který asi seriálu mohl předcházet: Lenka se s Danem potkala někde na večírku, rychle došlo ke vzájemnému vzplanutí a teď oba zvažují, zda na tu skluzavku vztahu nasednout. Představují si ji jako takovou manipulativní mršku, pravděpodobně manažerku v nějaké firmě, která ale zároveň samozřejmě touží po lásce. Souběžně s tím jak její partner, tedy hlavní postava ztvárněná Jánem Kolárníkem, tak únosce Korňan, kterého hraje Milan Bahul, řeší problém otcovství – jak být dobrým otcem. A padne tu také další důležitá otázka: jak dnes vlastně zrají a dozrávají muži?

Máte s Lenkou něco společného, je Vám něčím sympatická?

Já jsem na rozdíl od Leny děti plánovala, tedy že to budou dvojčata – to bylo překvapení. U Leny to pravděpodobně bylo ve stylu „tak teď, anebo nikdy“, i vzhledem k věku. Já osobně jsem si těhotenství strašně užívala, těšila jsem se, byla jsem s dětmi hodně napojená, to se myslím Leně do určitého momentu daří taky a je statečná.

Vaši seriálovou matku ztvárňuje Alena Mihulová – jak byste vztah postav popsala a jak se Vám s ní hrálo?

Alena je božská a má neskutečné charisma a kouzlo. Samozřejmě jsme si hned sedly a našly společ-

nou notu. Hraje se s ní skvěle, jelikož ona vlastně nehraje, ale žije svou postavou, čímž vás úplně strhne.

Jaké pro Vás bylo ztvárnit roli matky ve svízelné situaci? V seriálu navíc porodíte – jaké to bylo?

Tato role byla především specifická tím, že postava Lenky je celkem často v šoku nebo v nějakém velkém napětí, který bylo těžké ztvárnit tak, aby působil autenticky. Nikdy jsem naštěstí nezažila žádný výbuch nebo reálnou střelbu, v divadle nebo ve filmu to nějak tušíte, že je to jen jako, a to vás uklidňuje. Lidi dělají v šoku většinou úplně nelogické věci. Natáčení samotného porodu byla spíš zábava. Strašně jsem se na to těšila a hodně jsem se na to připravovala. Na natáčení pak byl kameraman, který má čtyři děti, a říkal, že to bylo přesně. Ale další těžký aspekt ztvárnění postavy představovalo to, že tělo ženy se v devátém měsíci těhotenství samozřejmě chová jinak: jinak dýcháte, jinak chodíte...

Co konkrétně jste dělala, abyste autentického dojmu šoku docílila? Zůstávala jste v roli i během pauz mezi natáčeními?

To zas ne, jde spíš o to, víc se soustředit. I v reálu, pokud se dějí podobné věci, člověk otupí, zvykne si na hluk nebo na agresora. Ale někdy, když jsem věděla, že budu víc plakat, tak jsem si někam zalezla.

Tušíte, jak byste se Vy sama v takové situaci, jako je Lenka, chovala nebo zachovala?

Netuším. Když jsem byla těhotná, měla jsem s dvojčaty rizikové těhotenství, protože jsem měla brzy stahy. Pamatuju si, že jsem musela spíš ležet, ale v sedmém měsíci jsem se vydala na nákup a nějaký člověk mi prudce strčil do vozíku, aby mohl projít, a narazilo mi to do břicha, okamžitě jsem se rozplakala, nechala nákup a šla domů. Nic se naštěstí nestalo, ale byla jsem citlivá a šokovala mě ta agrese a to, jak je to vlastně všechno děsně křehké. Tak a teď, když si představím, že je v současnosti tisíce Ukrajinek těhotných a zažívají tuhle, Ruskem zahájenou masivní tragédii, je mi zase do pláče, ale jsem i dost nasraná. Byla jsem za uprchlíky dvakrát, v Srbsku a v Řecku, okolo let 2016 a 2017, ale stejně si nedovedu – a myslím, že nikdo z nás – představit, čím si musí procházet. Nonstop strach.

Jak jste se cítila v jinak výhradně slovenském štábu (až na Alenu Mihulovou)?

Už jsem jednou byla takovou českou vyslankyní ve Finsku, kde jsem nerozuměla už vůbec ničemu, takže jsem se na Slovensku cítila vlastně jako doma. Člověk, ač je mu to u jiných trapné, se mezi Slovákky neubrání pokusům o to, mluvit jako oni, a komolit tak slovenštinu, která nám všem sice připadá zdánlivě stejná, ale je to samozřejmě jiný jazyk. Jednou jsem šla na kurzy slovenštiny a musela jsem to vzdát po první lekci, je to velmi krásný jazyk, ale na přesnou výslovnost dost těžký.

Alena Mihulová

Jak se Vám hrálo s Ester Geislerovou coby Vaší dcerou?

Za to jsem moc ráda, s ní se hraje velmi hezky. Jejich vztah není ideální, ale víc asi prozradit nechci, to se dozvedí diváci v průběhu vyprávění.

Jak jste se k seriálu dostala?

Já znám Miša už nějakých pět šest let. Společně s producentkou Jankou Klukovou spolupracovali na filmu Domácí péče. Po tomto setkání jsem předpokládala, že se s ním bude dělat fajn, nakonec se to ukázalo jako pravdivé.

Co říkáte na prostředí, ve kterém se většina děje Ultimáta odehrává?

Lokace je úžasná. Říkala jsem si, jak precizně je to udělaná práce. Například mě zaujaly detaily, jako jsou fotografie personálu na zdech nemocničních místností. Taky se mi skvěle dělá se štábem, mám pocit, že si pan režisér vybral všechny lidi, aby si s nimi rozuměl a všichni na sebe navzájem slyšeli. Jsou to profesionálové, přitom ale příjemní lidé. Sama jsem před svou scénou sledovala své slovenské herecké kolegy a měla jsem pocit, že jsem uprostřed něčeho velmi napínavého, kdy jde o život. Přišlo mi úžasné, že i když jsem herečka, věřila jsem tomu.

Marko Igonda

Co Vás oslovilo, že jste se chtěl stát součástí tohoto projektu?

Jinakost a vědomí způsobu realizace tohoto projektu. Vždy mám raději víc filmový projev – ať už jde o záběry a jejich umístění a střih, nebo řešení daných konkrétních situací.

Byla Vám pandemie spíše nápomocná, nebo Vaši účast komplikovala?

Pandemie měla v mém pracovním procesu dvě strany, nebo spíš dva úhly pohledu. O moc větší nadšení, soustředění ve smyslu být přesný v projevu a čitelnosti daného charakteru. Ta druhá strana spočívala v tom, že každý pracovní den může být ten poslední nebo odložený na neznámo kdy. To znamenalo uvědomovat si, proč jsem tu existenčně, bytostně a právě teď.

Vaše postava Zemánka působí velmi jistě a tvrdě. Jak jste se snažil vykreslit takový charakter?

Charakter mé postavy je dán do velké míry textem. A proto jsem se zaměřil na opak veškerého, co představuji nebo čeho jsem nositelem. Minimalistickými prostředky jsem hledal nikoliv šarži, ale člověka. Abychom mu rozuměli, proč vykonává, co musí, ne jako ospravedlnění, ale jako jeho boj s vlastním svědomím v okovech reality.

V obdobném rozsahu v česko-slovenské televizní tvorbě moc seriálů není. Co je na takové realizaci podle Vás nejtěžší? Naplnit vlastní očekávání.

U L T I M Ā T U M

Není cesty zpět

scénář: Zuzana Križková, Juraj Raýman, Michal Kollár

režie: Michal Kollár

dramaturgie: Jakub Třešňák

hudba: Matuš Široký

kamera: Matej Šomrák

koproducenti: KFS Production, TV JOJ

výkonný producent ČT: Karel Komárek

kreativní producentka ČT: Jiřina Budíková

hrají: Ján Koleník, Ester Geislerová, Milan Bahul, Sväto Malachovský, Dušan Cinkota, Marko Igonda, Alena Mihulová, Miroslav Etzler, Diana Mírová, Zuzana Konečná, Edita Koprivčević Borsová, Gregor Hološka, Juraj Hrčka, Tatiana Kulíšková, Peter Kočiš a další

KONTAKTY PRO MÉDIA:

Ondřej Bambas

tel.: (+420) 261 137 527

mob.: (+420) 724 708 703

ondrej.bambas@ceskatelevize.cz

FOTOGRAFIE:

www.ceskatelevize.cz/ePress

<https://ctcloud1.czech-tv.cz/s/094jj0gXCoELd4C>

pavel.kral@ceskatelevize.cz

